

emneområde som elektronik antagelig få aktualitet, ligesom sidste del kunne ønskes udformet, så ikke yderligere emner begrænses til dramatik og filmkundskab.

§ 11. Det synes, som om udkastet kun forudser muligheden for en forsinkelse af elever i forhold til skolealder. Der bør også — i samarbejde med forældrene — være mulighed for, at en elev kan foretage en hurtigere opstigning, hvis modenhed og intelligensudvikling betinger det.

§ 12, stk. 1. Her kunne ønskes tilføjet: Ved skoleskifte skal den modtagende skole have kopi af skolens meddelelser til forældrene.

§ 12, stk. 3. Det er foreningens absolutte ønske, at eleverne udstyres med afgangsbeviser, der indeholder standardiserede udtryk eller talværdier, der er klart definerede. Skolen kan derudover give supplerende udtalelser om eleven.

Stk. 4. Enhver elev bør have ret til ved skoleafslutning efter 9. eller 10. klasse at indstille sig til en statskontrolleret prøve, og opgaverne ved disse prøver bør for de skriftliges vedkommende udarbejdes centralt, og prøveformerne i såvel skriftligt som mundtligt bør tilrettelægges, så de i så høj grad som muligt afspejler den daglige undervisningssituation og samtidig giver eleven lejlighed til at vise andre egenskaber end egentlig faglig viden.

Når foreningen ønsker karakterer og prøver fastholdt motiveres det i

1) elevens naturlige krav på, at en uvildig instans deltager i bedømmelsen,

2) de enkelte læreres temperament og udtryksformer er så forskellige, at det vil være vanskeligt for erhverv eller efterfølgende uddannelser at tolke beviserne korrekt,

3) de enkelte fags formål og indhold må udformes, så de har et klart sigte, og prøven skal tjene til at kontrollere, at dette sigte er fastholdt i undervisningen. Det klare sigte vil være til uvurderlig støtte for såvel elever som lærere. Kun disse forhold gør det muligt at sikre et fælles grundlag for elevernes fortsatte uddannelse. Vi frygter, at manglen på utvetydige afgangsbeviser vil føre til sær-

lige adgangsprøver eller endnu grellere til protektion ved overgang til tilværelsen uden for skolen, hvilket rummer en alvorlig fare for demokratiseringen af mulighederne for den enkelte.

§ 15. Som angivet i bemærkningerne har sigtet hidtil været maksimalt 28 elever i hovedskoleklasser og 24 elever pr. klasse i 8.—10. årgang. Vi finder derfor, at det er et tilbageskridt, når der nu foreslås 28 for alle klassetrin. I betragtning af de øgede krav til individualisering af undervisningen, som det foreliggende udkast må nødvendiggøre, må det anses for absolut nødvendigt, at klasserne holdes på et rimeligt antal, hvorfor 24 bør være det absolut maksimale.

Generelle bemærkninger.

Det er foreningens vurdering, at udkastet lægger op til en mere gennemgribende omstrukturering af folkeskolen end vi havde grund til at vente set såvel ud fra 9-punktsprogrammet som ud fra læseplansudvalgets notat. Vi erkender, at beslutningen ligger hos politikerne, men vi vil gerne fremsende et meget alvorligt ønske om, at overgangsproblemerne overvejes og lettes bl. a. ved, at den i notatet skitserede mulighed for niveaudelt undervisning i en række fag kan gennemføres, og at skolen får væsentlig medindflydelse på elevernes fordeling på de respektive niveauer.

Foreningen er også bekymret over den tilsyneladende noget svage placering, som det 10. skoleår får, og vi ønsker derfor fastsat klare mål for denne klasse, så den kan blive kompetencegivende overfor en række efterfølgende uddannelser, ligesom vi gerne ser, at det 10. folkeskoleår kompenseres med en nedsættelse af tiden for videreuddannelse. Vi vil anse det for yderst uheldigt, om dette år indgik i en egentlig erhvervsbetonet uddannelse, men ønsker det bevaret med en bred almen fagkreds. Det er en erfaring, at dette år, hvor eleverne ofte modnes stærkt og når frem til en vis erkendelse af egne muligheder og dermed en afklaring af, hvilken vej, de bør følge i den videre uddannelse, er så værdifuldt, at ethvert middel for at gøre dette ekstra skoleår attraktivt bør tages i anvendelse.